

BOG

DEPRESSIONSDIGTE (/INDEX.PHP/BOEGER/DEPRESSIONSDIGTE)

Af Sternberg (/index.php/forfattere/sternberg) (2014)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A51061128&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/index.php/boeger/depressionsdigte) for at anmelde

Facebook (http://www.facebook.com/share.php?

Tweet (ht

u=http://litteratursiden.dk/index.php/boeger/depressionsdigte&title=depressionsdigte) url=http://litteratursiden.dk/index.php/boeger/depressionsdigte&

Digte. Konceptuel digtning der kredser om depression, både den personlige og i forbindelse med krisetilstanden i et samfund

TAGS:

DEPRESSION (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/2176)

SAMFUNDSFORHOLD (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/9159)

SAMFUNDSKRITIK (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/9164)

ANMELDELSE

30 dec.15

(/index.php/users/f
scholer)

Af Frederik Schøler (/index.php/users/frederik-scholer)

Skribent

Her er den bedste selvhjælpsbog til at afsløre om humøret hænger lidt i koderne. Det er depression skildret indefra, tungt og sort med sort på og med funklende sprogligt overskud.

Det er det sproglige overskud, der gør det. Eller i dette tilfælde underskudsunderskudssproget, der suverænt lader Sternberg udnytte sit greb med at skrive fra indersiden af en persona.

I 'Depressionsdigte' – en genre fuldt på højde med Lone Hørslevs 'skilsmissegigte' – er det indlevelsen i og formuleringen af det totale mismod, det fraværende overskud, magtesløsheden og ugideligheden. Det er den

deprimeredes helt rationelle konklusion af verdens meningsløshed, når han konstaterer: "jeg prøver på/at lære noget nyt//men det eneste der sker/er at jeg opdager//hvor meget//jeg tog fejl i går".

Eller det barske kærligheds[?]digt: "jeg er en negl//du er en tavle". I begge digte er en begyndende positivitet: "at lære noget nyt" eller hvis man kommer meget langt nede fra bare konstateringen af at være noget, om det så bare er en negl, med konnotationen at være en hård negl, en der kan klare noget, modstå noget, får noget ordnet. Men straks skydes det begyndende ned. Ikke bare til status quo, men langt ned under gulvbrædderne, helt ned i kulkælderen til depressionens desillusion og selvbekræftende konstatering af tingenes umulighed.

Det er eddermagma godt skrevet, og i al den ubarmhjertige mismod og håbløshed lurer et boblende humør. Når man tænker, 'nu kan det da godt nok ikke blive mere skidt' og det så bare bliver ved med at gå stadig værre, giver det et klukkende rebound helt inde i min sorte sjæl. Ud kommer det som fnis og latter. Ikke over ulykken, men over den suveræne skildring af den, blottet for ironi, satire eller sarkasme. Helt rent og lattervækkende i sin nøgternhed. Hvis rekylet fra mellemgulvet derimod kommer ud som gråd, vil jeg anbefale straks at søge hjælp, for sniger disse digte og deres livssyn sig ind under huden på den medfølelse læser, da ser det sort ud. Med ekstra sort på.

Sternberg har ofte brugt grebet med at skildre verden gennem øjnene på en stedfortræder persona. I "Stenalderdigte" er han krøbet ind i skallen på en stenaldermand, der i digtene skildrer sin stenalderverden krydret med forfatterens nutidige bevidsthed om alt det som stenaldermanden ikke ved, kan forholde sig til eller ikke har adgang til. Det er anderledes amorft – ligesom digtet "Bjørnen" som Sternberg ofte optræder med i digtertrioen/ordbandet/tekstraketten T/S Sterndolph. Her er det sammensmeltning af en ældre dame og en bjørn og tilbage igen, han iklæder sig under akkompagnement af Peter Adolphsen og T.S.Høeg.

Når man ved det, er det lidt besynderligt at se *Depressionsdigte* læst som et stykke autobiografi, hvilket den er blevet i en anmeldelse andetsteds. Lad mig derfor afslutningsvis berolige jer, Sternberg har det godt, han er ikke depressiv, men blot en fandens sprudlende skriverkarl.

BOGDETALJER

Andre bøger af Sternberg

